Commentaar op de brief van Paulus aan de Efeziërs

Door Calvijn II

1

1Paulus, door de wil van God een apostel van Christus Jezus, aan de heiligen en gelovigen in Christus Jezus, die te Efeze zijn;

Hier moet subsequent een onderscheid gemaakt worden tussen het christendom en het latere Paulinisme, het commentaar van Paulus op het christendom. Ik deel u mede dat Paulus het christelijke systeem overkocht en daaraan zijn definities gaf, soms in tegenstelling tot de leer van Christus. Paulus borduurde dus verder op de christelijke autoriteit die zich wilde ontworstelen aan het Romeinse gezag. Het christendom is in die zin geschiedkundig te verklaren als zijnde een logisch gevolg van verzet.

2genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus.

Ter sprake gekomen is zowel de huidige totale verwerping en negering van de vorst Jezus Christus versus de totale aanvaarding en het blindelings volgen van deze vorst. Ik zal deze uitermate lastige kwestie geschiedkundig benaderen, alswel demonologisch. Ik zal dit in alle eerlijkheid en oprechtheid doen, zonder partijdigheid en vooringenomenheid. Beide partijen die elkaar volkomen en volledig verwerpen lijden aan geestelijke smetvrees. Wij moeten de historische context begrijpen. Het was het Joodse verzet tegen het Romeinse rijk wat uit de hand was gelopen. Goede principes zijn in deze strijd corrupt geworden. Heiligt het doel dan alle middelen ? Over deze kwestie mogen wij ons buigen.

3Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus.

Jezus Christus werd het symbool van het verzet, wat later werd overgenomen door Paulus. Paulus borduurde voort op dit verzets-symbool, en stopte hier ook zeer zeker niet mee toen hij door de Romeinen in gevangenschap werd genomen. Een verzets-symbool hebben is niet per definitie verkeerd, maar het gaat erom welke definities je aan het geheel geeft. Deze definities van Paulus over het verzets-symbool staan volop te lezen in de Paulinische brieven van het NT, in het Paulinische deel. Paulus doet ook zijn voordeel aan de zegeningen van dit verzet.

4Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht.

Natuurlijk gaat het hier om een zekere taal. Paulus wilde zeer zeker het verzet niet opgeven, dus hij verbindt dit dan ook met zijn eigen godsbeeld, hoe hij verstandelijk hiermee omgaat. Natuurlijk is

het streven naar heiligheid en onberispelijkheid geen verkeerde zaak. De vraag is alleen : Hoe ga jij dat doen ? We mogen iemand nooit oordelen op puur zijn woorden. Iedere godsdienst gebruikt andere woorden en illustraties om hun principes duidelijk te maken. Daar is niets verkeerd mee op zich. Daarom kan ook het christelijk en Paulinisch gedachtengoed zijn schatten hebben. De geestelijke smetvrees neemt het of helemaal aan, of wijst het geheel af. Er is daarin niet echt een middenweg. Toch wil ik met u een middenweg bewandelen door deze geschriften heen, om zo te gaan schatzoeken. Bij deze wil ik ook geschiedkundig en demonologisch het geneesmiddel hiertoe aanreiken. De geestelijke smetvrees heeft namelijk geleid tot vele oorlogen en grote bitterheid die eigenlijk niet gehoeven hadden. Toch was dit de weg naar het geneesmiddel, waardoor deze dingen nu plaats mogen vinden.

5In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil,

Volgens de traditie was Paulus onthoofd op bevel van de Romeinse keizer Nero. Het Paulinisme werd hierdoor overgekocht door het Romeinse Rijk, wat later het Katholicisme werd. Het was de loop van een volkerenstrijd. Het Israëlitische verzets-symbool Jezus Christus werd dus overgekocht door de Romeinen zelf, en toegepast in hun godenstelsel. Het verzets-symbool, Jezus, is heel makkelijk taalkundig te verklaren : In het OT wordt Jezus al in de grondtekst besproken, als Yeshuwah. Yeshuwah betekent redding, overwinning, en in de diepte betekent het in stand houden en wraak. Het was dus gewoon het Israëlitische woord voor het succesvolle verzet. Het was dus iets taalkundigs en een principe voor de Israëlieten. Het werd gelijkgesteld aan hun god. Toen zij zagen dat een mens zichzelf zo ging noemen werden zij overstuur.

Ook het katholicisme die het had overgekocht stelde het gelijk aan god. Het was een handel in religieuze goederen, en dat laat zich vaak opslaan en uiten in een bepaalde taal. Om met iemand van een bepaalde taal te kunnen spreken, moeten we ook niet bang zijn soms die taal te gebruiken, maar waar we wel bang voor moeten zijn is er een verkeerde definitie aan te geven. Een onderdrukt volk is door een bepaalde verzets-strategie niet per definitie rechtvaardig en goed, dus ook hun taal hoeft niet per definitie zuiver te zijn. Hoe kwamen zij oorspronkelijk aan dit verzets-symbool wat ze al in het OT schenen te hebben ?

6tot lof van de heerlijkheid zijner genade, waarmede Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde.

Yeshua is in de wortels van het woord ook een enorme leegte die beveiliging brengt en weelde. Hoe kwamen de Israëlieten aan dit overwinnings-symbool ? In het Judaïsme was dit symbool er al, in de theocratie die Mozes had opgezet. Mozes was een Egyptische prins, opgevoed in de Egyptologie waar hij zijn eigen draai aan heeft gegeven. Het verbindt de god Yah met het Egyptische woord Shu, wat leegte en opstanding betekent (hij die oprijst).

Nu, genade is meer een Paulinisch woord, en hij begon de betekenis van het verzets-symbool nog meer te veranderen. Ieder mens geeft de schat een eigen invulling. Het katholicisme nam dus deze schat over, dit oorspronkelijke Egyptische woordje, Yah-Shu, de opstaande god die uit de leegte komt, en een ieder moest voor en door deze schat werken en tot deze schat belasting betalen. Dit was een groot Rooms systeem wat steeds corrupter werd, maar ze waren zich bewust van de macht van dit woordje. Zoals paus Leo X sprak : “Hoe goed weten wij hoeveel gunstige winst het bijgeloof in de fabel van Christus ons heeft gebracht.”

7En in Hem hebben wij de verlossing door zijn bloed, de vergeving van de overtredingen, naar de rijkdom zijner genade,

Omdat men zag hoe corrupt dit verzets-symbool was geworden door de eeuwen heen kwam er zelfs

tegenstand binnen het Romeinse Rijk. De wereld is zelfs een tijdje Ariaans geweest. Ze probeerden de godheid van het verzets-symbool te verloochenen, maar dit hield het Romeinse Rijk niet lang vol. Het Arianisme stortte weer in, en het katholicisme sloeg harder terug dan ooit. De inquisitie kwam in volle bloei. Het verzets-symbool moest aanbeden worden als God, en een ieder moest dit merkteken ontvangen. De mens verloor een hoop aan het monster van de inquisitie, ook veel vrijheid, naast een heleboel geld. Toen viel de islam binnen om de godheid van de schat te loochenen, maar ook de islam werd weer teruggedrongen. De godheid van het onoverwinnelijke verzets-symbool viel niet te loochenen. Toen kwam er een nieuwe strategie : het calvinisme. Deze kocht het verzets-symbool over en schiep een totaal nieuwe theocratie, zij het binnen de perken van de stelling dat het verzets-symbool God is.

8welke Hij ons overvloedig heeft bewezen in alle wijsheid en verstand,

Het calvinisme gaf een andere definitie aan voorgaande vorstendommen. Het calvinisme wist dat de godheid van het verzets-symbool onmogelijk geloochend kon worden, dus werkte daar vrolijk omheen. Calvijn gaf een nieuw commentaar op de bijbel, en verbrijzelde de pauzen in zijn zwart-stalen vuist. De mens moest zich onderwerpen aan een nieuwe vorst, een nieuwe Schrift. Het was het antwoord op de katholieke slavernij waarin de mens leefde en eeuwen van bloedvergiet. Calvijn wilde de mens tot robot maken. Alles moest onderworpen worden aan zijn leer, zodat het katholicisme nooit meer de kop kon opsteken. Dit moest al van kinds af aan gebeuren. Calvijn was de nieuwe redder en was de schat zelf geworden. Nu was Calvijn het verzets-symbool. Ook dit heeft dus een geschiedenis, en moet daarom ook geschiedkundig verklaard worden.

9door ons het geheimenis van zijn wil te doen kennen, in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij Zich in Hem had voorgenomen,

Het verzet is nooit zwart-wit, daarom mag en moet er diep gegraven worden, en moet het dwars door midden gesneden worden. Dit vers is een sleutel-vers. Het geheimenis is te vinden in de diepte van het verzet, voor degene die er naar zoeken wil. Dit zijn dus niet hen die hun smetvrees aanbidden en in ere houden. Zowel zij die de bijbel totaal aanvaarden als zij die de bijbel totaal afwijzen komen voor het geheimenis niet in aanmerking.

Het calvinisme was een weerwoord op katholieke slavernij, en kocht ook dezelfde God over, wat een staatsgod was van het Romeinse Rijk. Deze staatsgod had de gehele mensheid een identificatie-nummer gegeven en onder een oordeel geplaatst. Het calvinisme mocht deze godheid niet ontkennen, maar ontkende wel sluw de uitkomst van het katholieke oordeel, door te zeggen dat het niet om het katholieke waarde-oordeel ging over een mens. De uitverkiezing staat hier geheel los van. Natuurlijk sprak het calvinisme dit niet letterlijk uit, maar met omwegen, die nogal verkeerd werden uitgelegd door Calvijn zelf. Daarom moet Calvijn II komen om dit recht te zetten. Het is een logisch gevolg wat niemand kan stoppen, zelfs Calvijn II niet.

10om, ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus, samen te vatten,

Het verzets-symbool, de koop, werd dus in ere gehouden, en Calvijn werkte daar netjes en rustig omheen. Het “Sola Gratia” werd opgericht, “door genade alleen”, zodat het katholieke systeem van slavernij werd uitgeschakeld. De mens kon niets meer doen voor de uitverkiezing. De katholieke goden moesten vallen. De mens ging dus een enorme leegte binnen waarin al hun katholieke rechtvaardigheid niet meer gold. Het is onzin dat het daar bij zou moeten blijven. Calvijn was natuurlijk bang voor valse werken die zouden kunnen opkomen, daarom legde hij alles lam in de zogenaamde T-wet van totale onbevoegdheid tot keuze. Dit was een bodemloos ravijn. Ieder mens werd hier in geworpen en werd gedoemd een robot te zijn zonder vrijwillige keuze vooraf. In die

zin moet het calvinisme een kwartslag draaien, want alles moet van twee kanten komen, anders is er geen relatie mogelijk.

11in Hem, in wie wij ook het erfdeel ontvangen hebben, waartoe wij tevoren bestemd waren krachtens het voornemen van Hem, die in alles werkt naar de raad van zijn wil,

Geschiedkundig gezien probeerde Calvijn dus de katholieke rechtsstaat te ontwijken. Hij kon dus niet zomaar loskomen van deze erfenis. Het was een piepend gevangenis-implantaat. Er moest nog steeds eer gebracht worden en belasting betaald worden aan dit systeem. Daarom lijkt het calvinisme veel of het katholicisme. Als een indiaan jaagt dan doet hij ook vaak de geluiden van de dieren na, of bekleed hij zichzelf met de dierenhuid, om zich zo onder de kudde te voegen. Het is een jachtstrategie. Voor Calvijn is ook geloof niet de deur, want dat zou ook weer eer geven aan de mens. De mens moest volledig sterven, en alles draaide alleen om genade, de uitverkiezing.

12opdat wij zouden zijn tot lof zijner heerlijkheid, wij, die reeds tevoren onze hoop op Christus hadden gebouwd.

Calvijn zorgt ervoor dat er geen glorie voor de mens zal zijn. Dat is te gevaarlijk. Als iemand tot God komt, dan is dat niet door die mens zelf, maar omdat God hem eerst had uitgekozen, wat niet gebaseerd was op iemand's hart, of omdat die mens toch wel in de toekomst voor God zou kiezen. Neen. Er wordt geen enkele grond gegeven waardoor de mens zichzelf zou kunnen roemen in de theologie van Calvijn. God speelt in die zin met de mens. Zo verheerlijkt God zichzelf.

Nu, dit kon ook niet anders in een bepaald opzicht. Er is een verschil tussen het gebonden hart en het diepste hart. Het hart aan de oppervlakte kan gebonden zijn met rebellie om een bepaalde reden, zoals Mozes rebellie moest hebben naar zijn eigen volk toe, toen hij als prins leefde aan het Egyptisch hof, anders zou hij daar niet toegestaan zijn. Het is zowel de kunst van de spionnen als de reactie van hen die daadwerkelijk gebonden zijn, als gevangenen. Daarom moet God soms door zo'n muur heenbreken en geen rekening houden met de oppervlakte keuze van de mens. Er is dus een hart aan de oppervlakte. Calvijn's woorden moeten dus beter genuanceerd worden, opdat zij grote waarde hebben.

13In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werdt, ook verzegeld met de heilige Geest der belofte,

Aan de andere kant mag de mens ook niet zomaar toegeven aan de eerste de beste god die zich aandient. De lading van Calvijn's woorden zijn dus van een uiterste voorzichtigheid als we deze op de diepte oordelen, iets wat hij overigens zelf niet bedoeld had. Calvijn werd in die zin gebruikt om iets door te geven, waarvan hij zelf niet de puntjes aan elkaar maakte. In deze situatie - even afgezien van de vraag of Calvijn een roofgierige schurk was die gewoon de katholieke macht over wilde nemen - is het van belang om op te merken dat het hier ten diepste gaat om een toets-opdracht. De mens moest wel verlamd raken en zich stil houden in de T-wet van totale onpersoonlijkheid. Het was voor de mens nog geen tijd om iets te doen. De mens moest eerst deze goden toetsen. In die zin moet er een heilig verzet zijn tegen datgene wat hen gevangen wil nemen. De mens mocht er niet zomaar aan toegeven. Daarom moest de mens ook tegen zijn eigen wil in gevangenschap gaan, omdat het heilig verzet een onderdeel is van het toetsen. Het heilig verzet is een toets-verzet, als een wet-systeem van voorzichtigheid, wat door God wordt beloond. Alleen zo kan er ware verzegeling plaatsvinden.

14die een onderpand is van onze erfenis, tot verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid.

De toets-opdracht om niet zomaar jezelf over te geven aan indrukken en gevoelens, hoe vroom ook, moet tot tranens toe uitgevoerd worden. Alleen in het eeuwige Pniël is de mens veilig, de volhardende mens. Dit is de P-wet van Calvijn, de vijfde wet, de permanentie, de volharding tot de eeuwigheid. Ook dit heeft Calvijn verdraaid, alsof dat allemaal alleen maar van God afhing, dus ook deze wet moet een kwartslag gedraaid worden. Zo ontstaat er een heilige gebondenheid, en wordt de mens getemd, dwars tegen de heilige rebellie in die de toetsende mens vanwege het principe van voorzichtigheid moet hebben, zodat de mens zoals Jeremia zegt : "Het is te sterk geweest. Het heeft mij overmocht." Alleen zo kan het een zuiver werk zijn. De afgrond van Calvijn moet dus beschouwd worden als het eeuwige Pniël van het toetsen, de worsteling met de heilige gebondenheid, met het touw. Er zullen dan twee overwinnaars zijn : Zowel de Heilige Gebondenheid als de mens, want het Israelitische woordje voor god, jehovah, betekent "worden". Je moet er dus gelijkvormig aan worden, en dat gebeurt door bovenstaande, de heilige gebondenheid en het getemd worden.

Aan de andere kant is het dus zo dat een gebonden mens vanuit zichzelf niet kan kiezen, omdat hij al slaaf is in een ander koninkrijk en zo geprogrammeerd is, terwijl hij zelf misschien in zijn diepste hart wel wil. Ook daarom moeten deze muren doorbroken worden, omdat de mens zichzelf in zo'n situatie soms niet kan bevrijden. Het katholicisme had de mens muurvast dichtgemetseld. De mens was in een diepe valstrik, dus niemand kan het nog van een mens verwachten.

15Daarom houd ook ik, gehoord hebbende van uw geloof in de Here Jezus en van uw tederheid tot al de heiligen, 16niet op te danken, u gedenkende bij mijn gebeden,

Het is door de vrije wil van de mens dat hij deze leegte, het ravijn van Calvijn, in kan gaan, om te zien wat het dan wel betekent. Het woordje "tederheid" is in het Hebreeuws verbonden aan de baarmoeder (rchm), en dat is wat dit ravijn in diepte is. De moeder vormt het kind in haar schoot. Het kind kan eerst niets doen, en hoeft ook niets te doen. Het kind groeit dan op in en bij de tent van de moeder, en kan zo in dankbaarheid alles leren. Een heleboel dingen mogen we ook niet doen in de heilige restrictie. Het kind moet leren dankbaar te zijn met de kleine dingen. Het gaat niet om het "zelf" van het kind, maar om de hogere kennis die het kind moet vormen. Dit is dus wel gebaseerd op de diepste keuzes van het kind, maar ook is het zo dat de heilige gebondenheid de vijand gebruikt en daarvoor temt. Calvijn's leer staat ook grotendeels voor hoe krijgsgevangenen behandeld worden, waarin er geen rekening met hun wil wordt gehouden. Nogmaals : het calvinisme was in zware oorlog met het onderdrukkende katholicisme. Zij die Calvijn voor de volle 100% verwerpen hebben een groot tekort aan oorlogskunde. Om de vijand te kunnen overwinnen moet de vijand bruikbaar gemaakt worden.

17opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen:

Wat je ook doet, in Calvijn's ogen zal het nooit iets waard wezen, want alleen God is goed. Dit is dus het sterven van de mens aan zichzelf. De mens is snel tot het zichzelf prijzen, tevreden zijn over zichzelf. Calvijn's leer maakt hier dus korte metten mee. De mens moet zich niets inbeelden. De mens moet overmoed afleren in de grote vertraging. De mens moet dieper leren gaan in plaats van telkens makkelijke uitvluchten te verzinnen. Zo beschrijft Calvijn ook de hel, maar laat na te beschrijven wat dit dan inhoudt. De hel is een beeld van de baarmoeder waarin de mens wordt gevormd, en waar ieder mens doorheen moet. In de hel worden de valse werken niet beloond. Ze worden veracht. De mens mag ook niet te snel beloond worden, daarom zijn er plaatsen in de hel waar geen loon wordt geschonken, opdat het loon eerst sterft en gezuiverd wordt. Dit zijn voorbereidende profetische wetten van de leegte die uiteindelijk geboorte geeft aan zuivere profetie en openbaring. De mens zal tot het eeuwigheids-niveau moeten komen van dit principe.

18verlichte ogen uws harten, zodat gij weet, welke hoop zijn roeping wekt, hoe rijk de heerlijkheid is zijner erfenis bij de heiligen,

Wij hoeven geen vriendelijkheid te verwachten van het hogere, wanneer wij nog onbesneden leven. Er wordt ogenschijnlijk geen rekening gehouden met de mens in de leer van Calvijn, maar elk mens is onderworpen aan bepaalde rituelen. Het is net als in een fokkerij, of in de jacht : Of het dier nu goed of slecht is doet niet ter zake. Er moet gewoon vlees op tafel komen. Toch zijn dit dus schaduwen van eeuwige realiteiten. De mens moet zich bewust zijn dat er afgerekend moet worden met een valse mens binnenin. Daarom moet de mens door zoveel testen heen, door zoveel fuiken en fokkerijen. Alleen in het diepe ravijn van Calvijn, waar de mens niet zomaar snelle goden tevoorschijn kan halen, kan ware profetie uiteindelijk opgeroepen worden. Er zijn hier namelijk geen snelle zekerheden, en alles sterft voordat het je heeft bereikt.

"God breide Japhet uit, en hij wone in de tenten van Shem, en Kanaän zij hem tot knecht," (Genesis 9:27) ziet Calvijn in zijn commentaar op de Efeziërs brief als een vervulling van Jezus Christus die anderen adopteert buiten het huis van Judea, in Efeziërs 2:14.

Het land Kanaän, het beloofde land, werd onderworpen aan Japhet en Shem, omdat Kanaän's vader, Ham, de naaktheid van Noach had gezien. Jah en Sh werden dus boven Ham gesteld, als Yeshua, wat een andere verklaring is van het ontstaan van het verzets-symbool.

19en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte zijner macht,

Het verzets-symbool werd tot zonde gemaakt terwijl het verzets-symbool zelf niet zondig was, wat verderop in de Efeziërs brief wordt besproken. Dit is weer een jachtstrategie van de jager die zijn prooi nadoet, of in oorlogs-situaties waarin de vijand zichzelf camoufleert door te worden als zijn vijand, als een spion. Dit is de overweldigende kracht die in dit vers wordt besproken. Zij die rein zijn worden voor dit doel dus onrein, en dit reflecteert ook de gebondenheid waarin ze zich mogelijk bevinden. Daarom is alle zonde nog geen daadwerkelijke zonde.

20die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan zijn rechterhand in de hemelse gewesten,

Calvijn haalde het laatste bezit van de mens weg : zijn keuze, de vrije wil. Zoals we zagen geldt dit in sommige gevallen en op sommige manieren. Het feit is dat de heilige gebondenheid de mens dient in te nemen, zodat de valse wil afsterft. Dit is het enige ware leven en de enige ware opwekking. Uiteindelijk moet de mens zijn gehele wil overdragen : "Niet mijn wil geschiede, maar Uw Wil." Zo niet, dan zal de wil van de mens telkens tussen hem en zijn doel instaan.

21boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomende eeuw.

Calvijn maakte korte metten met de persoonlijkheid van de mens. Alles waar het om ging waren de religieuze wiskundige principes die persoonlijk waren en zich door de onpersoonlijke mens zouden manifesteren, als een vuur gaande tot dood brandhout. Het is een beginsel voor de zuivere mens, maar voordat dit bereikt was hield Calvijn al op met redeneren. Calvijn gaf alleen een halve en verdraaide waarheid. Calvijn brak de macht van de mens, van het katholieke systeem, maar maakte door zijn corruptie van eeuwige waarheden een nieuw systeem. Het was het begin van de reformatie. De reformatie was nog niet klaar.

22En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de

gemeente, 23die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt.

De goden waren slechts op jacht. Alles van de prooi, de mens, moest gebruikt worden om hun koninkrijk te bouwen. De goden hadden lichamen nodig, en zouden eerst alles eruit zuigen voordat ze naar binnen konden gaan. Met de wensen van de mens zelf werd niet gerekend.

2

1Ook u, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en zonden, 2waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid,

Calvijn doet een beroep op Psalm 110:3 waarin het rebelse volk gewillig wordt gemaakt. In vers 2 wordt de vijand gewillig gemaakt. Voor beide partijen worden er grenzen opgelegd.

3– trouwens, ook wij allen hebben vroeger daarin verkeerd, in de begeerten van ons vlees, handelende naar de wil van het vlees en van de gedachten, en wij waren van nature, evenzeer als de overigen, kinderen des toorns –,

Volgens Calvijn zijn de gaven gegeven tot dit doel, om zowel het volk als de vijand te onderwerpen. De gaven ontvang je dus nooit voor jezelf. En die gaven worden ook niet gegeven, maar de gaven worden geroofd van de vijand, wat hij uit Psalm 68:13 haalt : "De koningen der legerscharen vluchtten, zij vluchtten, en de vrouwe des huizes verdeelde de buit." We mogen opmerken dat het de vrouw is die de buit verdeelt, als een beeld van de baarmoeder. Calvijn laat doorschemeren dat hij bezocht is door een hemelse Jaagster, een amazone. Dit is ook wat het woord "engel" in de grondtekst betekent. Alles is dus prooi op een bepaalde manier.

4God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om zijn grote tederheid, waarmede Hij ons heeft liefgehad,

Calvijn beschrijft het hele proces van God's bemoeienis met de mens als een jacht. Het wordt steeds duidelijker dat Calvijn het als kunst beschouwt zonder persoonlijke waarde, terwijl de hogere kunst en hogere kennis juist ook weer personificeert. In Calvijn's theologie is de gave het aas om zowel het volk als de vijand te vangen. We zien hier dus een amazone visser of jager in terug die gewoon haar vangst calculeert. Het is als het kijken naar een schilderij daarvan. Je kan er stil van worden en je afvragen : Wat gebeurt hier nu eigenlijk ? We mogen er vanuit gaan dat hier een grote bovenaardse of buitenaardse macht achter zit.

5ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, – door genade zijt gij behouden –,

De traditie leert dat Efeze gesticht was door amazones. De naam Efeze komt van de amazone koningin Ephos. Calvijn noemt het onderwerpen van het volk en de vijand door de gaven in verband met de hemelvaart. In de amazone mythologie is dit verbonden aan de amazones, die puur de personificaties van de baarmoeder zijn. Het woord Christus betekent in de wortels ook baarmoeder, chasma. Vanuit de Griekse grondtekst mogen wij dus conluderen dat Christus vrouwelijk is, wat zo een geheel andere lading geeft aan het verzets-symbool. Maar het is eigenlijk

ook heel logisch : alleen de baarmoeder kan leven geven. Zowaar in deze interpretatie de bevestiging van dit vers, en dit geeft dus ook een beeld van een meer vrouwelijke, amazone realiteit van de godheid. In die zin stemt dus het paulinisme en het calvinisme overeen in de zin dat zij zeer subtiel heenwijzen naar de vrouwelijke oorsprong. Nu was dit ook hetgeen de Psalmen in de grondtekst verborgen. In de Psalmen bidt David tot de racham, de baarmoeder, een vrouw.

In Psalm 58 worden de bozen genoemd als 'hen die vijanden zijn van de baarmoeder, rechem.' Dit zijn dus degenen die de vader boven de moeder hebben gezet, en de moeder hebben aangevallen. In Psalm 61 zal David vertrouwen op de geheime plaats, cether, van de rok van God, kanaph.

6en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus,

Alles wijst er in Calvijn's betoog op dat God een Jager is die niets met de persoonlijkheid van de prooi te maken heeft. Dit wordt verder ondersteunt in Efeziërs 4:8 : "Daarom heet het: opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen." Er valt wel wat voor te zeggen, want dit komt ook weer terug in II Korintiërs 10:5 : "de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus,"

7om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdom zijner genade te tonen naar zijn goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

De T wet van Calvijn staat ook voor de totale rebelsheid en afvalligheid van de mens. De mens kan dus alleen maar slecht doen, en God kiest dan mensen uit om die het goede te laten doen. Zoals we zagen kan dit alleen gerijmd worden als een soort doel in het toetsen, dat de mens de heilige rebellie ingaat. Ook moet de mens heilig rebels zijn tegen de valse goden. Het was een suggestie die werd ingebracht dat alle mensen rebels waren tegen het katholieke gezag. Calvijn had dit zelf niet door. Zo is de T wet van een overweldigende rijkdom, die een heel arsenaal van wapens opent. Deze profetie ging over de komst van het calvinisme.

8Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God;

In alle eerlijkheid zitten er in Calvijn's stellingen een kiem van opvoedkunde, maar deze wordt al snel corrupt en extremistisch. Zoals een kind soms van alles kan willen wat niet goed voor het kind is, dan kan een moeder zeggen : "Ik wil ? Ik wil ? Je hebt niets te willen." Het kind moet leren aan te sluiten op de moeder bron. In die zin kan het kind niets uit zichzelf. Ook het kind moet sterven aan zichzelf, aan de verdorven wil. In dit is de leer van Calvijn een metafoor, en zeker niet letterlijk. Een mens moet leren zich door de wildernis van het calvinisme te manoevreren.

9niet uit werken, opdat niemand roeme.

Werken zijn op zichzelf natuurlijk niets. Er zijn namelijk ook slechte werken en bedriegelijke werken. Er moet dus inderdaad een mes doorheen. Calvijn maakt onderscheid tussen rechtvaardigheid en heiligheid. Heiligheid is de eerste tafel van de wet en rechtvaardigheid de tweede tafel. Rechtvaardigheid wordt gezien als een oprechtheid, maar die moet in toom gehouden worden door heiligheid, wat veel hoger is. Hij bouwt hierbij door op de stelling van Plato dat heiligheid wijst op God, en gerechtigheid wijst op de mens.

10Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Zoals we zagen verbergt het woord Christus het wortelwoord "chasma", de baarmoeder. Alles moet dus vanuit de baarmoeder voortkomen. Zonder de baarmoeder is er geen leven mogelijk. Dus de oppervlakkige lezer zal helemaal opgaan in een vaderbeeld wanneer het over God gaat, terwijl de oplettende lezer de moeder vindt.

11Bedenkt daarom dat gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees, en onbesneden genoemd werdt door de zogenaamde besnijdenis, die werk van mensenhanden aan het vlees is, 12dat gij te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld.

Even later gaan we zien waar dit allemaal naartoe leidt, verderop in de Efeziërs brief, want dan gaat het over in toorn raken zonder te zondigen. Calvijn maakt onderscheid tussen drie zondige vormen van boosheid : Als eerste de oorzaakloze boosheid, het boos zijn om niets of kleine dingen die er niet toe doen. Ten tweede de boosheid die de perken te buiten gaat, die roekeloos wordt en extreem. Ten derde de boosheid die doelloos is of een verkeerd doel heeft. Soms moet de mens juist boos zijn op zichzelf of op de zonde, en niet op iemand anders. Er wordt op gewezen op de Psalmen die duidelijk maken dat de Vreze des Heeren en het communiceren met het hart in stilte de basis moeten zijn voor elke boosheid, anders wordt de mens tot een dwaas.

13Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus.

In het calvinisme is de mens ver weg, maar kan de mens tegelijkertijd dichtbij komen, wat afhangt van de interpretatie van deze geschriften. Wordt Calvijn het ideaal van onfeilbaarheid, of wordt Calvijn gewoon gebruikt als een middel om dichterbij te komen ? Het verzets-symbool moet bloeden, om zo te veranderen. Zowel het christendom als het calvinisme zijn niets anders dan de fases van de evolutie van kerk en religie.

4Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft,

Juist door het bloeden en breken van het verzets-symbool, van de taal, kan er een mengsel komen waardoor het een hogere waarde krijgt. Dit is dus een belangrijk principe om de vijand te verslaan. Al onze iconen en idolen moeten hiervoor opgeofferd worden. Dit zijn de beelden die we ons hebben gevormd over God en mens. Toepasselijk is daarom ook : "Gij zult uzelf geen gesneden beeld maken, noch hen dienen."

15doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen,

Dit gaat over de katholieke wet, het recht en het oordeel, die door het calvinisme buiten werking werd gezet. De mens kreeg zo de potentie om te veranderen.

16en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.

Calvijn stond voor een groot monster : het vreetgrage katholicisme. Hierom zette hij de mens op een karig rantsoen. Er moest iets gebeuren. Het is een logisch gevolg van de vreetgraagheid. Het monster begon over te geven, en moest de mens loslaten.

17En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren;

Dit is de vrede tussen het katholicisme en het calvinisme, als de ware interpretatie wordt gevonden en geopenbaard, en de ware verhoudingen.

18want door Hem hebben wij beiden in één Geest de toegang tot de Vader.

Calvijn bracht de door de katholieke kerk geconditioneerde mens in een totale verlamming, in een shock, om los te komen van het katholieke systeem, zo goed en kwaad als dat ging. Zowel de hemel als de hel buigen zich hierover. Calvijn stelt dat het ontdekken van de tederheid van deze verlossing ons meer bindt tot dienst hieraan. In het OT is de tederheid de definitie van ware kracht, als een alertheid. De mens moet leren rechtvaardig te snijden in de woorden van Calvijn.

19Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods,

Het enige wat ons kan onderwerpen, stelt Calvijn, is de Vreze des Heeren, en zorgt ervoor dat we het juk aanvaarden. Zo worden vreemdelingen tot mede-bewoners. Het juk is hierin een verbindende factor. Er zijn verschillende soorten jukken, zoals er verschillende soorten relaties zijn.

20gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is.

Calvijn stelt dat het niet zomaar over het gehoorzamen gaat, maar dat de gehoorzaamheid juist ontstaat in het eren. Zo kan het gebouw in stand gehouden worden. Verderop wordt dit vergeleken met de ouder-kind relatie, wat in de context van het voorafgaande het eren en gehoorzamen van de baarmoeder is, de bron van het leven. De hoeksteen is de overdekkende steen, de kap.

Het verzets-symbool "yeshuwah" was al een woord wat door David werd gebruikt als heil en overwinning. Zelfs in Genesis werd het woord al gebruikt. Deze overwinning, de yeshuwah, is ook het overwonnen worden, wat zo sterk terugkomt in de leer van Calvijn. In dat opzicht is het verbonden aan de heilige gebondenheid, waarvan het reddende rode koord in het boek Jozua een beeld was. Jozua is in de Septuagint ook Jezus, Iesous. Hij was de redder van het volk toendertijds, en dit werd gewoon weer gebruikt met de opkomst van het christendom. Jehoshua, Yeshua, was teruggekomen. Een deel van de Israelieten werden hier overstuur van, omdat het niet in hun context paste. Het is veiliger terug te keren naar de heilige gebondenheid wat het oorspronkelijk betekende. De redding door het rode touw met de val van Jericho is onlosmakelijk aan Jozua, Jezus, verbonden.

21In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here,

Dit touw werd ook symbolisch uitgebeeld door Mozes die de koperen slang oprichtte in de wildernis om het volk te redden van de vurige slangen, die een beeld zijn van de touwen van het katholicisme. De vurige slangen werden gestuurd vanwege het geklaag en de vreetzuchtigheid van het volk in de woestijn. Als de mens vraatzuchtig is, dan zal de mens geconfronteerd worden met nog wel ergere vraatzuchtige monsters. De mens moest kiezen tussen het touw van de vraatzucht en het heilige touw, de koperen slang.

22in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest.

Door omgang met het heilige touw wordt ook de mens zelf tot een heilig touw. De mens wordt dus deel van het gebouw, van de muur. Dat wil zeggen dat de mens volop deel gaat krijgen in de verdedigings-linie en het leger tot bescherming van het beloofde land, het heilige gebied. Dit zullen

we even later in hoofdstuk 6 gaan zien. De mens gaat opgeleid worden in de heilige strijd van het beloofde land. De overwinning is alleen voor hen die door het heilige touw overwonnen zijn. Dit gebeurt dus op het eeuwige Pniël.

3

1Daarom is het, dat ik, Paulus, die ter wille van Christus Jezus voor u, heidenen, in gevangenschap ben;

Hier wordt het Israëlitische verzets-symbool ook in verband gebracht met de heilige gebondenheid. Het calvinisme is van de heilige gevangenschap een allegorie als een raadsel wat niet direct voor de hand ligt, daarom gaat het om de oplettende lezer, niet de lezer die zomaar alles klakkeloos overneemt wat er staat. Vandaar dat wij ook spreken over parallelle realiteiten : Wat wil de mensheid nu eigenlijk horen ? Dat wat geschreven staat, of welke waarheid het verbergt ?

2– gij hebt immers gehoord van de bediening door Gods genade mij met het oog op u gegeven:

De bediening van Paulus was een schaduw-bediening van Calvijn. Nu gaat het niet eens zozeer om de letterlijke Calvijn, maar om de parallel lopende Calvijn, het heilige principe wat het in zijn diepte herbergt, als de heilige Calvijn. Er is een zuivere, goddelijke oorsprong ergens die toen corrupt werd gemaakt in de materiële realiteit door de aardse Calvijn. Hiertussen maken wij dus onderscheid. De mens moet de aardse schaduw achter zich laten en komen tot de heilige Calvijn, die het verzets-symbool vol list verving. Hierbij gaat het niet om de persoonlijke Calvijn dus, maar het principe dat erachter ligt, maar wat zich wel kan verpersoonlijken om de metafoor kracht te geven, en dit is dan de baarmoeder, een vrouwelijke amazone Calvijn, wat dan de definitie is van de heilige Calvijn.

3dat mij door openbaring het geheimenis bekendgemaakt is, gelijk ik boven in het kort daarvan schreef.

De vraatzuchtige slang van het katholicisme moest de mens weer uitspuwen. Ook Jezus Christus was slechts een schaduw van het raadsel van Calvijn, waar Calvijn handig gebruik van maakte. Alhoewel het calvinisme voortkwam vanuit het katholicisme, het paulinisme en het christendom, die alle drie de godheid van Jezus belijden, ging het calvinisme recht tegen de bijbel in en verbrak haar macht. Het calvinisme is veel duisterder en zwaarder, en ligt dichter bij de amazone bron. Vandaar dat de lichte protestanten vaak overstuur zijn door Calvijn. Alhoewel het calvinisme de godheid van Jezus niet direct ontkent, ontkrachte het calvinisme alles waar Jezus in de vorige vorstendommen van het paulinisme en het katholicisme voor stond, en liet een veel grotere godheid zien, namelijk van het touw, de heilige gebondenheid. De mens had niets, maar dan ook niets meer in te brengen in het calvinisme. Het was het definitieve einde van de mensheid, als het laatste oordeel. Met het calvinisme stierf de wil van de mens. Wij moeten niet nalaten deze amazone strijder te herkennen. De mensheid had dit goddelijk oordeel zelf opgeroepen. Het calvinisme was de voleindiging van de apocalypse.

4Daarnaar kunt gij bij het lezen u een begrip vormen van mijn inzicht in het geheimenis van

Christus, 5dat ten tijde van vroegere geslachten niet bekend is geworden aan de kinderen der mensen, zoals het nu door de Geest geopenbaard is aan de heiligen, zijn apostelen en profeten:

Hoe waar is dit vers in de context van het calvinisme. In de diepte van het verzets-symbool ligt een verborgen waarheid die na de eeuw van het katholicisme ten dele geopenbaard werd, en nu volledig : de Heilige Calvijn als de boodschapper van het touw, de heilige gebondenheid. Dit was zoals we zagen een vrouwelijke amazone die verborgen zat in de textuur van het calvinisme. Wie oren heeft die hore. Dit raadsel heeft tijdenlang opgeborgen gelegen in de verschrikkingen van de Noorweegse Zee. Demonologen wisten al tijden dat hier iets werd tegengehouden, iets verborgen werd gehouden, totdat de tijd het zou openbaren. Vannacht begon die zee in de onderwereld te overstromen. Ook Nederland begon onder te lopen.

6dit geheimenis, dat de heidenen mede-erfgenamen zijn, medeleden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie,

Deze heidenen zijn hen die nog niet ontwaakt zijn tot het raadsel van Calvijn wat opgeborgen ligt in het verzetssymbool, maar die het wel kunnen verdienen in de heilige jacht, want dat is ook wat het woord evangelie in de Griekse grondtekst betekent. De mens is geroepen het kwaad te overwinnen om zo tot het geheim te komen, tot de ontwaking. Dit heeft dus te maken met het overwinnen van het schaduw-zelf.

7waarvan ik een dienaar geworden ben naar de genadegave Gods, die mij geschonken is naar de werking zijner kracht.

Paulus is dus een dienaar, een heenwijzer, een schaduw van deze dingen. Calvijn gebruikt het als een opstapje. Het zijn de tredes van de trap naar het calvinistische mysterie, daarom werkte hij er gewoon mee.

8Mij, verreweg de geringste van alle heiligen, is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen,

Paulus zegt het goed. Zijn werk is als een schaduw maar gering. Hij wijst niet op het verzets-symbool zelf als de rijkdom, maar op een rijkdom die het verzets-symbool bezit, bewaakt en verborgen houdt.

9en in het licht te stellen wat de bediening van het geheimenis inhoudt, dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God, de Schepper van alle dingen,

Dit is de evolutie der dingen, dat het zichzelf uitlegt in de tijd. Het kan niet voor eeuwig op zichzelf blijven staan. Alle stromingen vanuit de egyptologie tot het Judaïsme, tot het paulinisme, tot het christendom, tot het katholicisme, tot het calvinisme roofden van elkaar en stelden het anders voor.

10opdat thans door middel van de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden,

Dit is de weg hoe een geheim zich openbaart, door metaforen die op elkaar inspelen, door strijd, door handel, door verbonden en relaties. Zo worden de schillen afgepeld, en de sluiers afgedaan.

11naar het eeuwige voornemen, dat Hij in Christus Jezus, onze Here, heeft uitgevoerd,

Dit zijn de openbaringen van de eeuwigheden die niemand kan stoppen. Een simpel, uiterst corrupt familie-wapen of verzets-symbool kan het beginpunt wezen. Mensen die niet raadselgevoelig zijn

zullen dit nooit begrijpen. Zij lopen er voor weg, en willen er niets maar dan ook niets mee te maken hebben, of ze nemen het gewoon aan gewoon omdat iedereen het doet, en gaan er gewoon mee om als een monument, een uiterlijke vorm, die ze vereren en aanbidden, en waarop ze hun leven bouwen, zonder ooit tot de diepte ervan te komen.

12in wie wij de vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen hebben door het geloof in Hem.

Dit wordt dus allemaal door Calvijn vervangen. De mens moest los komen van het katholieke spook, en werd toen gevangen door het Calvijn spook, maar daarin lag ook het ware calvinisme opgeborgen. De mens moet onderscheid maken tussen het valse calvinisme en het heilige calvinisme. Alleen zo kan het Calvijn spook overwonnen worden.

13Daarom verzoek ik u met aandrang, de moed niet op te geven bij mijn verdrukkingen om uwentwil, want die zijn een eer voor u.

Het Paulinisme was in barensnood om geboorte te geven aan de grotere waarheden van het katholicisme en het calvinisme. Deze geheimen kwamen met grote demonische wachters die eerst verslagen moeten worden. Het waren schatten in aarden vaten. Zo kan een uittocht dus juist ook een diepere intocht betekenen. De schat moet een kwartslag gedraaid worden. Het werk van het Calvijn spook is als het snoephuisje van de heks van Hans en Grietje die het Jezus mysterie hierin had opgeborgen. Jezus werd hier in opgesloten, in de naam van Calvijn. Het plaatje was zo af. De bijbelse macht was verbroken. Nu moet er nog met het Calvijn spook afgerekend worden, en dat kan alleen als de mens tot het ware calvinisme komt wat daar achter lag, wat zo'n grote boodschap met zich meebracht.

14Om die reden buig ik mijn knieën voor de Vader, 15naar wie alle geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt, 16opdat Hij u geve, naar de rijkdom zijner heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens,

We zien hier Paulus buigen voor de Vader. Hij sprak over de toekomst, van de rijkdom die geopenbaard zou worden, en had het over Calvijn. In diepte zien we hier Paulus buigen voor Calvijn, die later alles zou overkopen om het diepere geheim te laten zien. Paulus werd hier dus onderworpen aan het calvinisme.

17opdat Christus door het geloof in uw harten woning make. Geworteld en gegrond in de tederheid,

Hier gaat het weer over het verzets-symbool, het slaven-implantaat, maar omdat de tederheid in het Hebreeuws verbonden is aan de baarmoeder zal dit slaven-implantaat dus hervormd worden. Het zal totaal omgesmolten worden. Dat is de belofte van de toekomende tijd.

18zult gij dan samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, 19en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods.

Dit principe werd geheel onderworpen aan de leer van Calvijn waarin Calvijn het centrale enigma werd.

20Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen,

Dit is de werking van het touw : De mens is beperkt. Het touw leidt.

21Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen.

Dit kan dus alleen effect hebben in de eeuwigheid, in het permanente, de P-wet van Calvijn, dus de mens moet zich ook offeren aan de eeuwigheid.

4

1Als gevangene in de Here, vermaan ik u dan te wandelen waardig der roeping, waarmede gij geroepen zijt,

Dit wijst weer op de heilige gebondenheid, als een allegorie, want de letterlijke Paulus was een gevangene van het verzets-symbool, een cliché, een mascotte. Vanuit de heilige gebondenheid kunnen er bruggen gelegd worden tot anderen. Eerst moeten wij zelf gebonden worden door het heilige, anders kunnen we nooit de ander daartoe binden.

2met alle nederigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, en elkander in tederheid te verdragen,

De vruchten van het goddelijke zijn in de leer van Calvijn de merktekens van de heilige adoptie, waardoor het zich manifesteert.

3en u te beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes:

Dit is weer een beeld van de heilige gebondenheid : de band des vredes. Vrede is in de Griekse grondtekst "eirene", wat beveiliging betekent, en wat de verheven en gezegende staat van de heilige is na de dood, dus na het sterven aan zichzelf. In het Hebreeuws heeft het dezelfde betekenis als "shalowm". Alleen zo kan er eenheid komen, wat "overeenkomst" betekent in de grondtekst (syndesmos).

4één lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, 5één Here, één geloof, één doop, 6één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen.

Hierdoor ontstaat dus het verschijnsel van de gehoorzaamheid, wat de ware betekenis is van de metafoor van het offeren. Dit brengt een zoete geur.

7Maar aan een ieder onzer afzonderlijk is de genade gegeven, naar de mate, waarin Christus haar schenkt.

In de Griekse grondtekst is genade "charis", wat ook beloning en jachts of oorlogs-buit kan betekenen. Juist is dat van belang omdat we bijna zijn toegekomen aan het oorlogs-hoofdstuk van het boek Efeziërs, het zesde. Alle voorgaande hoofdstukken zijn voorbereidingen hiertoe. De charis is er dus niet voor iedereen, wat ook stellig beweert wordt in de L-wet van Calvijn, van limiet-verzoening. Het is alleen voor de uitverkorenen.

8Daarom heet het:
opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede,
gaven gaf Hij aan de mensen.

Het evangelie is in de Griekse grondtekst de metafoor van de jacht, euagellion, wat letterlijk de beloning voor goed nieuws is, maar wat in de wortels de jacht is, eu-aggelos, eu-ago-agele. De engel is in dit woord (aggelos) te vinden, wat een jager is in de wortels (eu-ago-agele). Eu is de prefix van dit woord, als een overwinnaar. De overwinning in de oorlog gaat dan over in de jacht. In het wortelwoord "ago" leidt het jacht-proces tot de slacht, waarmee dit woord afsluit. Calvijn slachtte de gehele bijbel in zijn commentaar en deed de bijbelse macht teniet. Geloof werd door Calvijn afgestraft op veel punten. Het geloof werd door Calvijn algewezen als deur. Dan zou de mens teveel eer krijgen. In het commentaar op Colossenzen spoort Calvijn er juist op aan zekerheden te verwerven die de majesteit van het evangelie, de metafoor van de jacht, kunnen dragen en uitvoeren. Calvijn nam de bijbel als krijgsgevangene, en leidde het tot de slagerij die het calvinisme is.

Het kan nuttig zijn om de bijbel te herleiden tot de grondtekst, en zelfs tot de diepere putten van de etymologie gaan om bij oudere religies en culturen uit te komen die aan de bijbel ten grondslag liggen. Maar in de Vur, een boek binnen de Tweede Bijbel, die de Amazone Bijbel is, wordt er gesproken in Boek 91. Het Boek van de Wet, vers 5 : "Ik begon na te denken over haar woorden. Wat bedoelde ze ? Het boek van de wet was van een valse geest. Het had geen zin om het te verscheuren of juist te vertalen, het te herleiden tot het origineel, want het boek heerste en stond weer op, altijd. Het was een vervloekt boek. Het bezat het verstand van zovelen."

Calvijn confronteerde de Bijbel rechtstreeks, en schreef er een nieuwe bijbel overheen, zijn commentaar. Zo werd de bijbelse macht verbroken als door een geheimenis. Maar nu was er zowel een ergere bijbel als een betere bijbel gekomen. Het was allemaal dubbel. Er was een slagerij geopend in ieder geval. Er is een groot verschil tussen het letterlijke pad door het calvinisme en het esoterische pad door het calvinisme.

9Wat betekent dit: Hij is opgevaren, anders dan dat Hij ook nedergedaald is naar de lagere, aardse gewesten?

Calvijn bracht diepte aan en daardoor correctie in de Bijbelse boodschap, maar dat kwam met een hoge prijs. Calvijn was een rover van grote gnosis. Door de eeuwen heen zijn de geschriften van Calvijn veelal op de achtergrond gedrukt en verborgen gehouden, en werd er een slap aftreksel opgediend aan de Protestantse kerk. In de geschriften van Calvijn, zoals de Calvijn bijbel, wat een commentaar is, ligt er een schat aan religieuze natuurkunde die verloren is gegaan in het organisatorische complot van de protestantse kerk. Calvijn ging dieper dan Christus in zowel de goede zin als de slechte zin. We hebben hier dus te maken met een dualiteit, maar dat kan in de kaleidoscopische kunst van religie, want dat heeft zijn basis in contrasten. Hier kan rust in gevonden worden en inzicht. Het zijn schilderijen waarin je meerdere lagen kunt zien.

10Hij, die nedergedaald is, Hij is het ook, die is opgevaren ver boven alle hemelen, om alles tot volheid te brengen.

De kerkgenootschappen zijn allegorieën, schilderijen, waarmee gewerkt moet worden. Vanuit de diepte kwam er ook een hoogte, en werd er hoog geklommen op de berg waar de schat schitterde. Het is de schat in aarden vaten. Deze schat is geen groter licht, maar een diepere duisternis die het contrast toont, beseffende dat dit allemaal in de grotere dieptes gebeurt.

11En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars,

12om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus,

De Jezus-schat was een verblindende schat die de mens moest afhouden van de gnosis, en daarom moest er een diep duister gat worden gegraven vanwege deze woeste, zwaar profetische schat. Dat was de eerste stap in de ontsnapping, die geactiveerd werd door het Arianisme : de islam kwam, als een apostolische vertaling van het christendom en het Paulinisme, wat een fundament kon vormen voor het calvinisme. In zoverre het calvinisme nog slecht is geldt : Ken uw vijand. Daarom moeten deze geschriften in het kader van de demonologie bestudeerd worden, alswel in het kader van de geschiedkunde en de esoterie. De Vreze des Heeren is van geen nut als deze niet leidt tot een diepere studie van de wet.

13totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus.

Calvijn roofde de Jezus-schat en bracht het tot volheid, als een schilderij, als een verstening. Deze dode kunst kan alleen in de esoterie tot leven komen. Het was een allegorie, en dus niet zuiver letterlijk. De Vreze des Heeren leidt tot het begrijpen van de wet, als een onderwijzer. Als dit niet gebeurt dan is het een spookachtige vreze.

14Dan zijn wij niet meer onmondig, op en neder, heen en weder geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen, in hun sluwheid, die tot dwaling verleidt,

Op de wet moet gemediteerd worden om zo tot de diepte ervan te komen. Zij die het letterlijk nemen hebben niet voldoende en niet diep genoeg gemediteerd. Het pad van het letterlijke leidt tot het oppervlakkige en zo tot de dood, maar het esoterische pad leidt tot de diepte en tot leven. Het pad van het letterlijke is de gemakkelijke weg, de brede weg, maar het pad van de esoterie is smal en vol obstakels. Deze obstakels op het pad zijn ervoor om voorzichtigheid te leren, om de voorzichtigheid te laten groeien. Deze wet is niet door mensen vastgelegd, maar door de hogere kennis, die zowel direct kan werken, als indirect door boeken of mensen. De mens moet de wet wanneer die komt leren herkennen.

15maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in tederheid in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus.

Calvijn versteende Christus, en liet een diepere weg zien. Hij kon om deze erfenis niet heen. Niemand kan uit de gevangenis ontsnappen zonder te rekenen met het gevangenis-implantaat. De wetten van de demonologie eisen strategie. In de leer van Calvijn, en we bekijken dit zuiver esoterisch, is het offer van Jezus een metafoor van gehoorzaamheid. Het is het sterven aan jezelf. Dit doods-proces wordt geleid door profetie en de goddelijke voorzienigheid. In de gnosis kan dit alleen maar verdiend worden. Er is geen gratis overwinning. Wel is het zo dat de wet van de mens uitgeschakeld moet worden, en dat de mens alleen zuiver kan zijn en werken door de heilige gebondenheid, waar het calvinisme een allegorie van is. Het offer van Jezus was in die zin de verkoop van het katholicisme tot het calvinisme. Het offer was op pasen, wat in het OT de viering van de uittocht uit Egypte is, wat lichamelijk werd gemaakt in het overigens zeer corrupte Jezus-verhaal. Het pasen leidde in het OT tot het beloofde land, wat een voorstelling was van het eeuwig leven. Hiervan was de koperen slang die op het touw wees, de heilige gebondenheid, een teken. Zowel het volk als de vijand moesten hier aan onderworpen worden, niet aan een mens. Het beest zou dit uitbuiten door menselijke systemen te bouwen. Het getal van het beest is het getal van een mens.

16En aan Hem ontleent het gehele lichaam als een welsluitend geheel en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze oefent, deze groei des

lichaams, om zichzelf op te bouwen in de tederheid.

In de diepte van het OT gaat het dus niet om Jezus, maar om de uittocht uit Egypte, en dat was een vraagstuk van gehoorzaamheid. Het gaat dus om de overgang van het katholicisme tot het calvinisme, en dan met terugwerkende kracht, want in het amazonisme werken de gezuiverde principes van deze twee instituten met elkaar samen. In de letterlijke zin zijn zij vals, maar in de esoterische zin zijn zij bruikbaar en zelfs onmisbaar. Daarom zijn deze raadselen ook niet zomaar uit te bannen. Calvijn is een enigma. Het handelen in zielen gaat gewoon door. Nog steeds zijn grote delen van de samenleving aan deze instituten onderworpen, omdat zij in gevangenschap worden ontvangen. Er is nog geen sleutel gekomen, maar die zal zich in de evolutie van de religieuze natuurkunde openbaren.

17Dit zeg ik dan en betuig ik in de Here, dat gij niet langer moogt wandelen zoals ook de heidenen wandelen, in de ijdelheid van hun denken,

De heilige gebondenheid brengt een zekere scheiding tussen de ontwaakte en de slapende, en ook tussen de ontwaakte en de vijand. Van oordeel kunnen we niet echt spreken, want het gaat meer om gevoeligheids-reacties van degene die in de heilige gebondenheid is. Zij onderscheiden wanneer iets gedaan moet worden, en de gevoeligheids-reacties, die onstaan zijn vanuit het profetische zintuig, zorgen ervoor dat het goed wordt gedaan. Dit is ook van toepassing op de uitleg van geschriften, zo stelt Calvijn in zijn commentaar op de eerste Psalm.

18verduisterd in hun verstand, vervreemd van het leven Gods om de onwetendheid, die in hen heerst, om de verharding van hun hart.

De goddelozen, zo stelt Calvijn, tonen de uiterlijke verschijning van vroegrijpe vruchten, maar brengen niets tot perfectie. Het christendom en het paulinisme waren grote vormen van goddeloosheid, en nog steeds. In vergelijking met de dieptes van de gnosis en de esoterische studie van de wet is het pure atheïsme.

De Vreze des Heeren tempert het oordeel, terwijl het goddeloze, aardse, materiële rechtssysteem die gevoeligheid niet kent, maar wordt voortgedreven door geld, eer en macht. Het overoordeel regeert op aarde. Elk waarachtig oordeel komt voort vanuit de onpeilbare diepte van de wet, waarin een mens alleen kan manoevreren door de heilige gebondenheid. De mens moet leren groeien als de heide in de wildernis.

19Zij hebben zich immers in hun verdoving overgegeven aan de losbandigheid om gretig winst te slaan uit allerlei onreinheid.

Dit geldt niet alleen voor de markt van het aardse rechts-systeem, maar ook van het medische systeem, met name de tandarts-industrie. Ook geldt het voor de religieuze markt en de vlees-industrie.

20Maar gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen.

De vijand zal nooit tot het ware geluk of het ware bewustzijn komen, want zij hebben niet de substantiële en standvastige bron van integriteit van karakter om hen te ondersteunen en verzadigen, stelt Calvijn. Zij hebben de gnosis niet die nodig is hiervoor. Zij "kennen" niet. Ook voor zover de Christus dynamiek corrupt is geldt het : Ken uw vijand. Maar op het pad van de esoterie gelden er ook zeer veel wetten van de kunst. Het is altijd een uitdaging om boven polariteiten uit te stijgen en diepere symbolieken te ontdekken, verborgen paden en schatten. Maar het komt er op neer dat Christus zeer zeker een dualiteit is. Hierin is het van belang om het wiel van de gezichtspunten te

blijven draaien, om zo niet ergens vast te raken. Voor zover Christus gevaarlijk en schadelijk is is er daarnaast ook een simulator. Ook Calvijn gebruikte de Christus-simulator en maakte er iets heel anders van, en ging vanuit dat punt verder. Zo moest hij niet alleen afrekenen met de christelijke en Paulinische Christus, maar ook met de katholieke Christus, de god van de aflaat markt. Zij is niet slechts een vijand. Dat zou al te makkelijk zijn. Zij is een schaduw van de heilige markt van de gnosis waarin alles van twee kanten moet komen op basis van persoonlijke verantwoordelijkheid, het gegeven dat alles verdiend moet worden in de hemelse gewesten. Elke markt, materieël of niet, wijst op dit principe. Zo kan er gekeken worden als naar een schilderij waaruit lering getrokken kan worden. Dit is de verborgen, esoterische schoonheid van het katholicisme. Als een oorlog te ver wordt doorgetrokken, dan mag daar vrede komen. Dit is waartoe het esoterische pad voor de grondlegging van de wereld is aangelegd.

21Gij toch hebt van Hem gehoord en zijt in Hem onderwezen, gelijk dit de waarheid is in Jezus,

De mens kan niet zomaar een toverfluit grijpen als hij met het mysterie van religie wordt geconfronteerd, om dan alles zomaar weg te toveren, als een klein kind die denkt dat wanneer hij zijn handen voor zijn ogen doet anderen hem niet meer kunnen zien. De mens moet nederig terugkeren tot de esoterische school. De mens moet een nieuw waardenstelsel leren ontdekken, anders zal hij ten onder gaan in de overmoedige oorlog. Dit zijn valse Pluto en Pleiaden energieën die besproken worden in de astronomische demonologie. Het zijn watervogel-jagers. De watervogel staat voor het leren van, op en over de golven en het syncretisme, het mengen, dus in die zin zijn zij prozaïsch. Religie is een onderdeel van de proza. De watervogel-jager manifesteert zichzelf als vals ijs. Het is een vorm van opportunisme. De watervogel-jager moet terugkeren tot de communistische kern dat alles gelijk is en dat alles waarde en waarheid kan hebben. De watervogel-jager moet zich niet laten afschrikken door taal en allegorieën. In de proza kan het een nieuwe definitie krijgen, en zo gesmolten worden, weggeboord. In die zin is de tandarts ook een allegorie, terwijl het in de letterlijke zin puur demonie is. De tandarts is de allegorie van de taal-smid.

22dat gij, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens aflegt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten

We naderen tot het zesde hoofdstuk waarin de oorlog wordt besproken. Deze hoofdstukken zijn daartoe de voorbereiding. De oorlog is een confrontatie tussen de calvinistische strijdkrachten en de christelijk-katholieke strijdkrachten. Laat het duidelijk wezen dat Calvijn geen christen was, maar de christelijke leer als opstapje gebruikte en toen een andere God bracht, veel duisterder en zwaarder. Calvijn was een buitenaardse piraat. De mensheid werd tijdens de inname door Calvijn op een heel ander schip geheven, een buitenaards schip.

Het afleggen van de oude mens is de voorbereiding op die oorlog. Dit ging stap voor stap. Ook beruchte kerkelijke dogma's zoals de leer van de erfzonde waren strategisch, alhoewel het niet letterlijk genomen mag worden.

23dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken,

Deze verjonging is het herzien van oude dingen. Niet het letterlijke, maar het esoterische pad is van belang. De erfzonde werkt volgens dezelfde strategie als de uitverkiezing, nl. dat het ingaat tegen een bepaald aards systeem. Het katholicisme kwam tegen het Paulinische systeem en onttroonde daarvan de goden. Het calvinisme deed dit met het katholicisme. De erfzonde betekent in die zin het verweer tegen een bepaald systeem, als een rebellie. Iedereen heeft die zonde. Iedereen wordt daarmee geboren, want zo wordt duidelijk gemaakt dat iedereen van het aardse systeem los is. Het aardse systeem had iedereen een identitificatie nummer en oordeel gegeven, maar door de erfzonde werd dit ontkracht, als een verzets-strijd. Het is dus de algehele ongehoorzaamheid naar zo'n

systeem, niet naar het goddelijke. Daarom werd de erfzonde er zo op ingehamerd. Letterlijk is dat natuurlijk helemaal fout, maar esoterisch gezien niet, dus er zijn twee lagen.

24en de nieuwe mens aandoet, die naar de wil van God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid.

De oude goden werden dus vaarwel gezegd op die manier door de erfzonde, en zo kon er heiligheid ontstaan tot de nieuwe God. Zo werd iedereen geketend tot het nieuwe rijk. In Calvijn's leer bereikte de leer van de erfzonde de climax. Hij gebruikte een krachtig wapen om de mens los te snijden van de katholieke overheersing.

25Legt daarom de leugen af en spreekt waarheid, ieder met zijn naaste, omdat wij leden zijn van elkander.

Eerst werd de leugen vertelt in het letterlijke, maar nu moet de waarheid verteld worden in de esoterie.

26Geraakt gij in toorn, zondigt dan niet: de zon mag niet over een opwelling van uw toorn ondergaan;

Dat wil zeggen dat wij in vijandschap niet overdreven lang moeten blijven, maar dat alles moet overschakelen tot de diepte en de verzoening met de waarheden die het verborgen houdt. Hierin moet balans zijn. De oorlog is zowel voor het herzien als het begrijpen. De mens mag niet het kind met het badwater wegwerpen. Er is geen heil wanneer de toorn buiten de perken gaat, zowel in tijdsduur als in gradatie als in doelgerichtheid. De Vreze des Heeren en de studie van de diepte van de wet moeten altijd de toorn in toom houden. Tomeloze toorn is als een vuur wat alles platbrandt, vooral degene die zich eraan overgeeft.

27en geeft de duivel geen voet. 28Wie een dief was, stele niet meer, maar spanne zich liever in om met zijn handen goed werk te verrichten, opdat hij iets kan mededelen aan de behoeftige.

Dit slaat op Calvijn en zijn letterlijke aanhangers : de dieven. Zij hebben nu heel veel gestolen goed wat ze kunnen inzetten om de armen te helpen. Dat is het ware offer, zoals ook Calvijn stelt dat de armen het ware altaar zijn, i.p.v. de valse altaren van luxe, dure kleding en dure gebouwen. Zowel Calvijn als Luther kwamen tegen dit katholieke systeem. God wil geen uiterlijk vertoon, wil geen materiële eer ontvangen. Dat is allemaal bijgeloof. Het katholieke systeem besteedde veel geld aan het aanbidden van God. Zo had Calvijn het in dat opzicht bij het rechte eind, maar hij zou dit principe moeten toepassen in zijn religie. Hij vroeg teveel ziels-belasting. Zo zijn er ook veel armen die geen besef hebben van belastingen. Hiervoor zijn de diakenen, de curators, de bewindvoerders als fiscale adviseurs om de mens uit te leggen welke ziels-belastingen er zijn, en de mens daarin te helpen.

29Geen liederlijk woord kome uit uw mond, maar als gij een goed woord hebt, tot opbouw, waar dit nuttig is, opdat zij, die het horen, genade ontvangen.

Liederlijkheid betekent lichtzinnigheid, afwinpelend gedrag, mensen niet serieus nemen. Liederlijke mensen zijn kortaf en tomeloos, hun zin doordrijvende ten koste van anderen. De diaken leert de loons-principes, te innen en te verschaffen via rechtvaardige economische wetten, en is ook een fiscaal hulpverlener in de zin van het doen laten begrijpen van belasting i.e. het lijden in een mensenleven. Ook is dit in demonologische zin, want de fiscale hulpverlener ontmaskert ook de valse belasting, en bestrijdt deze. Al met al helpt de fiscale hulpverlener de mens af van het belasting-ontduiken wanneer het om de ware belasting gaat : de heilige tucht. De heilige tucht leidt

ons tot het heilige touw : vrijheid in gebondenheid. En dit touw onderwijst ons. Belasting is een restrictie die voor bestwil wordt opgelegd, maar daarover moet onderwezen worden.

30En bedroeft de heilige Geest Gods niet, door wie gij verzegeld zijt tegen de dag der verlossing.

De heilige Geest in het rijk van Calvijn is aan de poort demonologisch gezien Septus, de mannelijke monopolie, de giftige vrucht van Calvijn's paradijselijke tuin, die leidt tot een soort van hogere heilige Geest waaraan alles onderworpen is, de beheerder van het calvinisme : een cobra-geest genaamd Saveer. Het zegel van Saveer, of het merkteken daarvan, is genaamd Elias, een geest net onder Saveer, een haai, die bovenstaande kwalificaties heeft van liederlijkheid, afwimpelarij. Deze verschrikkelijke vis is een bangmaker, en draagt ook de naam 'het boze oog', de 'evil eye'. Dit zijn schaduwen van de eeuwige realiteiten. Ook vanwege bovenstaande geldt dat onze strijd hiertegen niet tomeloos mag worden, want dat is juist de aard van deze geest. Tomeloze strijders in de demonologie komen nooit ver, want zij werden juist hiertoe gedreven door de geesten waartegen ze strijden. Zo worden ze tot simulators van spot voor deze geesten. Alles wijst dus op een diepere realiteit op het esoterische pad. De slang is een beeld van het touw, als een beeld van voorzichtigheid en hypergevoeligheid (scherpziendheid, scherp zintuigelijk). Daarom ligt er ook de bijbelse opdracht : 'Wees voorzichtig als slangen.' Zo kan alles ten goede gedraaid worden.

31Alle bitterheid, gramschap, toorn, getier en gevloek worde uit uw midden gebannen, evenals alle kwaadaardigheid.

Dit slaat dus op bovenstaande. Het is niet verkeerd toornig te zijn, want het is een onderdeel van de strijd, maar in tomeloosheid is het verkeerd, en dat moet uitgebannen worden. De mens moet leren richten.

32Maar weest jegens elkander vriendelijk, barmhartig, elkander vergevend, zoals God in Christus u vergeving geschonken heeft.

Er is altijd een keerzijde aan de toorn, want elke toorn heeft als bedoeling beveiliging te brengen en dieper begrip, zodat er diepere kennis ontvangen kan worden, en de houding verzacht kan worden. De ware toorn is flexibel en slechts een alarm. De ware toorn is een vertaler en een medicijn. Als het doel is bereikt gaat het over in andere eigenschappen. De toorn is een gevoeligheids-reactie door het touw bewerkt.

5

1Weest dan navolgers Gods, als geliefde kinderen, 2en wandelt in de goede wil, zoals ook Christus u heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk.

Calvijn's 'kinderen der verdoemenis' zijn dus de kinderen van de erfzonde tegen het katholieke systeem, maar ook tegen de bijbel zelf. Hiertoe is de oorlog in het zesde hoofdstuk, want als we het commentaar van Calvijn over de bijbel zien, dan staan die twee recht tegenover elkaar. De erfzonde

is dus pure ironie! Het zijn alle kinderen die door het Roomse en bijbelse systeem zijn gefolterd in gevangenschap, en zij pikken het niet meer! Zij sterven aan zichzelf op het altaar en naderen dan tot de vijand. Al het loon, wat ze veelal besteden aan wapens, is dus door het sterven aan zichzelf, als een erfenis, door een testament, oftewel een fetish, gemaakt van de dode vijand. Ook Efeziërs hebben zij tot een fetish gemaakt. In dat opzicht wordt het boek Efeziërs gebruikt als een fakkel voor de opstand.

3Maar van hoererij en allerlei onreinheid of hebzucht mag onder u zelfs geen sprake zijn, zoals het heiligen betaamt, 4en evenmin van onwelvoegelijkheid en zotte of losse taal, die geen pas geven, doch veeleer van dankzegging.

Allereerst is er in henzelf de strijd tussen voorzichtigheid en praterigheid. En als zij dan spreken, dan moet er balans zijn tussen het 'wat' en het 'hoe' stelt Calvijn in zijn commentaar op de Filippenzen brief. Tomeloze praterigheid is vaak een teken van hebberigheid, en van een gebrek aan dankbaarheid.

5Want hiervan moet gij doordrongen zijn, dat in geen geval een hoereerder, onreine of geldgierige, dat is een afgodendienaar, erfdeel heeft in het Koninkrijk van Christus en God.

Voordat de strijd begint tegen de vijand moet de mens eerst afrekenen met zichzelf. Alleen zo kan er ware onderscheiding komen. Zonder zelf-onderzoek is er geen basis voor demonologie. De mens moet niet alleen de hogere kennis gehoorzamen, maar zich ook aan de heilige en eeuwige kennis onderwerpen om zo aan zichzelf te sterven, opdat de heilige kennis hem kan vullen. Eerst moeten zij ingewijd worden in het leger.

6Laat niemand u misleiden met drogredenen, want door zulke dingen komt de toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid. 7Doet dan niet met hen mede.

Alleen het touw is krachtig genoeg om de mens van drogredenen weg te houden. Alleen een zware heilige gebondenheid kan succesvol opereren tegen de zware gebondenheden die gebracht waren door de kerkvorsten in het verleden. We zien elkaar opvolgende kerkkoninkrijken met hun eigen kerkvorsten de wereld overnemen in de geschiedenis, wat al begon met Osiris-Horus, toen Mozes, toen Jezus, toen Paulus, toen de paus en toen Calvijn. Zij stierven allemaal, en het touw rekende met hen af. Ieder mens moet aan zichzelf sterven om een ontmoeting en confrontatie te hebben met het touw. Iedereen moet sterven aan zichzelf in de grote oorlog, want dat is de enige weg tot het loon, waarin het touw de mens leidt tot de heilige gebondenheid. Een mens kan alleen waarlijk slaaf zijn tot de dood, het sterven aan zichzelf. Dit gebeurt in de oorlog tussen de bijbel, het katholicisme en het calvinisme. De walkuren of valkyries waren de Germaanse amazone godinnen die de strijdvelden afzochten om gevallen strijders te selecteren om hen op te nemen. In die zin zijn de walkuren of valkyries een beeld van het touw en van loon. Alleen zij die aan zichzelf waren afgestorven konden door hen opgenomen worden.

8Want gij waart vroeger duisternis, maar thans zijt gij licht in de Here; wandelt als kinderen des lichts,

Dit is absoluut geen daadwerkelijk licht. In de Griekse grondtekst is 'phos' de extreem delicate en subtiele alertheid, de kracht van het begrijpen en het doorzien van de esoterische waarheid, als een fakkel. Dit is een verschijnsel wat dieper in de duisternis ontstaat, waarin men dingen ervaart door de contrasten van de duisternis, als het ontstaan van het nachtzicht. De walkuren namen de geselecteerde strijders die aan zichzelf gestorven waren mee om hen voor te bereiden op de eindstrijd, de Ragnarok, grotendeels de oorlog van ijs en duisternis. De mens moet ook afsterven aan zijn gelimiteerde zicht en het verblindende licht. Daarvoor is de kaleidoscopische,

dubbelzinnige diepte van de duisternis, wat alleen kan ontstaan in het heiligende, afzonderende enigma van het ijs.

9–want de vrucht des lichts bestaat in louter goedheid en gerechtigheid en waarheid –, 10en toetst wat de Here welbehagelijk is.

Een gebrek aan het toetsen toont een gebrek aan het sterven aan zichzelf. Nu zijn er een heleboel lieden die alles toetsen aan de bijbel en de bijbel zelf niet toetsen, wat de geestelijke cholera is, demonologisch gezien de ontsteking van het spijsverteringskanaal wat niet goed functioneert. De mens moet aan al zijn ziekelijke, obsessieve, materiele toets-methodes sterven, en komen tot het heilige, eeuwige Pniël om met de geesten te worstelen, om zo diepgaand ingewijd te worden in de demonologie. Een theologie die niet diepgaand geworteld is op de demonologie is een corrupte theologie. Een mens kan alleen zuiver in het sterven aan zichzelf toetsen tot de hogere kennis in de heilige gebondenheid. Weer is dus het touw van belang, zoals in het boek Jozua het rode touw werd aangewezen als het teken van redding. In de diepte van duisternis en ijs moet men ook de bijbel en zijn goden toetsen. Stelselmatig is het toetsen het sterven aan jezelf, aan je gedachtes en gevoelens waarmee je was geprogrammeerd. Dit is wat in het Ragnarok gebeurt, het Armageddon. Deze eindstrijd was al geweest, toen Calvijn kwam op zijn schip om met de bijbel af te rekenen, en met het katholieke implantaat.

11En neemt geen deel aan de onvruchtbare werken der duisternis, maar ontmaskert ze veeleer,

In het Ragnarok, Armageddon, vindt de grote ontmaskering plaats. Deze strijd wordt beschreven in het zesde hoofdstuk van Efeziërs.

12want het is zelfs schandelijk om te noemen, wat heimelijk door hen wordt verricht;

De schandelijkheid is, wat elke in de gnosis ingewijde demonoloog weet, dat de walkuren, de valkyries, niet in dienst staan van Odin als zijn dochters, maar van Hel, Hulda, de oorspronkelijke Moeder godin van de Germanen, en dat dat veelal wordt achtergehouden in publicaties over de Germaanse mythologie. Hel is de oorspronkelijke Germaanse godin van de dood en de vruchtbaarheid, het sterven aan jezelf. Als die dood vredig ging, dan werd zo iemand niet door de Germaanse amazone godinnen opgenomen, maar alleen hen die een dappere en gewelddadige dood stierven, anders zouden ze nooit aan zichzelf kunnen sterven. Met een vredige dood ging dat niet lukken. Hel kan alleen bereikt worden door ijs en duisternis, en door honger als een beeld van het heilige vasten en de onthechting. Zij draagt dan ook het mes van verhongering. Zij is de gids van hen die daadwerkelijk aan zichzelf zijn gestorven door de onderwereld. In de Griekse grondtekst heeft de hel geneeskrachtige kwaliteiten. De hel is de baarmoeder, en Zij is de grote aanvoerster in de Ragnarok.

13maar als dat alles door het licht ontmaskerd wordt, komt het aan de dag; want al wat aan de dag komt is licht.

Het zogenaamde licht is dus een diepere duisternis waar de zintuigen open gaan, wanneer zij oog in oog staan met Hel, de baarmoeder. In het oude Egypte was de hel alreeds een dualiteit. Het is levendmakend voor de rechtvaardigen, maar zal de onrechtvaardigen vernietigen. Daarom is het enigma van de hel ook niet zomaar weg te denken. Het bestaat, maar wordt vaak verkeerd uitgelegd door leken, hen die de esoterische en geschiedkundige demonologie niet kennen.

14Daarom heet het:
Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten.

Hel heeft haar walkuren uitgezonden om haar leger te verzamelen voor de Ragnarok. Zij zitten vast aan touwen, opdat de zuigende krachten van het grote monster van de kerkgeschiedenis hen niet kan wegtrekken. Alleen zij die als martelaren een harde dood zijn gestorven aan zichzelf kunnen deel hebben in dit leger. Zij worden getrokken tot het geheimenis van de eeuwige honger waarin de zintuigen zich veilig kunnen openen en waar de deuren van gevaren worden gesloten. Het is daar in de diepe ravijnen van Calvijn waar dit verschijnsel optreedt, en de macht heeft om het wiel van de werkelijkheden te draaien. Dit komt ook terug in de Soemerische mythologie waar de mens alles moet afleggen om dieper in de onderwereld te gaan om uiteindelijk de heerseres van de onderwereld te kunnen ontmoeten. De mens kan zo terugkeren tot de metaforische naaktheid in het paradijs.

15Ziet dus nauwlettend toe, hoe gij wandelt, niet als onwijzen, doch als wijzen, 16u de gelegenheid ten nutte makende, want de dagen zijn kwaad.

De wijsheid is de oorlogs-strategie en de hogere interpretatie in de Amazone Bijbel. Dit kan alleen bereikt worden wanneer de mens aan zichzelf sterft, en dan komt de mens de 'eirene' binnen, de gezegende en verheven staat van de heilige na de dood (aan zichzelf), wat vaak domweg in 'vrede' wordt vertaald, maar wat dus de heilige gebondenheid is, de beveiliging door het touw, waardoor de mens aan de walkure, de amazone godin, wordt verbonden. In de leer van Calvijn is de heilige vrede de teugels van het rijdier die de restrictie uitbeelden, waar ook de tandarts weer een allegorie van is. Alleen als men de eirene ontvangt kan men het gif wat veelal onder dwang wordt toegediend bij de tandarts overwinnen, zodat deze valse, demonische professie van stijfkoppige dwangverpleging tot het oordeel wordt gesleept. In Ragnarok zal de tandarts vallen en niet meer opstaan. De hele Amazone Bijbel spreek hierover. Er gaat een verschrikkelijk oordeel over de tandarts industrie komen, wat één van de grootste schouwspelen zal worden in de eeuwigheid. Hiertoe kwam de gnosis zelf in de vorm van twee engelen, jagers in de Griekse grondtekst, in het wit, tot vooraanstaande demonologen om dit oordeel aan te kondigen. Het zal gebeuren in het Laatste Oordeel waarvan het calvinisme een allegorie is. Dit oordeel is werkende wanneer krankzinnige machtswellust op een toppunt is gekomen, en in diepte is dit oordeel al in de geschiedenis geweest. De mens zal hiertoe ontwaken. Wat de mens om zich heenziet zijn slechts de schaduwen en de schimmen van dat oordeel.

17Weest daarom niet onverstandig, maar tracht te verstaan, wat de wil des Heren is. 18En bedrinkt u niet aan wijn, waarin bandeloosheid is, maar wordt vervuld met de Geest,

De bandeloosheid is tegenovergesteld aan de heilige gebondenheid. De mens heeft discipline en restrictie nodig om goed koers te houden op het pad. Bedrinkt u niet aan de wijn is ook iets symbolisch, geheel tegengesteld aan de Toronto leer die de climax was van het valse calvinisme, en wat ook de uiterlijke manifestatie is van de geest Elias. Dit is het loon op het letterlijke calvinisme en alle voorafgaande bewegingen, als in liederlijke krankzinnigheid die ontstaat op het toppunt van religieuze vraatzucht. Dit als tegengesteld aan de heilige razernij die ontstaat in de putten van de profetische honger. Het is de 'mad hunger' die zich kan uiten in disorientatie, manisch gedrag, wildheid, spasme, hyperventilatie, verwarring, paranoia en delirium, als een heilige krankzinnigheid die de enige manier is om de stijfkoppige patronen van de aardse programmaties te verbreken. Dit heeft niets met het verblindende licht van de Toronto krankzinnigheid te maken, want dat is een duivelse krankzinnigheid die tomeloos is, en niet getemd door het heilige touw. De heilige slang is in de demonologie het haaien-alarm wat nodig is in de grote oorlog van hoofdstuk zes. Elias, de haai, de geest van Toronto, is als een geestelijke zelfmoord-terrorist, wat een hele flauwe en corrupte weerspiegeling is van het sterven aan het zelf. De mens moet Elias overwinnen, die het gedwongen merkteken van Saveer is. Hiervan is ook de stinkende, giftige dwangverpleging van de tandarts industrie een beeld. Zij doen gedwongen buitenaardse implantaties in de mens om de mens te bedwingen. Iedere wel-ingewijde demonoloog weet dat de tandarts industrie een buitenaardse

fokkerij is die de aarde als kolonie nam. Het zijn kolonisten, en zij brengen de planeet tot razernij.

19en spreekt onder elkander in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zingt en jubelt de Here van harte,

Het lied van Elias kent vele tonen. Het dwangbevel van de tandarts om alle monden van de mens te infiltreren met dwang-implantaten, giftige vullingen en wortelkanaal-implantaten, loopt parallel met het gedwongen Jezus-implantaat op straffe van eeuwige hel. Iedereen moest dit merkteken ontvangen. Er is geen logische redenatie, maar pure dronkenlapperij, maar het esoterische ravijn van Calvijn rekent ook hier mee af. Het lied van Elias kent geen grenzen. Zoals Jezus over de streep van het privacy recht van een mens heenging, zo doet het dwangbevel van de tandarts dit ook, wat hetzelfde is als verkrachting. Het zijn onbevoegden die op privé-terrein komen. Zij zijn onderdelen van het Spaanse Spook : matadors die de stier steken en dol maken. Calvijn zag hoe het christendom de gnosis had beroofd, en toen hoe het Paulinisme daarmee verder ging, en toen het katholicisme, en zo deed Calvijn er nog eens een schepje bovenop.

20dankt te allen tijde in de naam van onze Here Jezus Christus God, de Vader, voor alles, 21en weest elkander onderdanig in de vreze van Christus. 22Vrouwen, weest aan uw man onderdanig als aan de Here,

Hier zien we de mannelijke monopolie, een kenmerk van bijna alle christelijke sectes. Esoterisch gezien gaat het hier om de strijd tegen de 'dochters der mensen' uit Genesis 6 : vrouwelijke demonen die de mannelijke monopolie ondersteunen en uitbreiden. In de demonologie staan deze bekend als de 'nakers'. Zij moeten onderworpen worden vanuit de heilige gebondenheid.

23want de man is het hoofd van zijn vrouw, evenals Christus het hoofd is zijner gemeente; Hij is het, die zijn lichaam in stand houdt. 24Welnu, gelijk de gemeente onderdanig is aan Christus, zo ook de vrouw aan haar man, in alles.

Het hoofd is in het Hebreeuws verbonden aan het begin, de geschiedenis. De mens moet dus niet teveel van de geschiedenis afwijken, want in de geschiedenis is alreeds de esoterische hiërarchie gegeven.

25Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, 26om haar te heiligen, haar reinigende door het waterbad met het woord,

De man heeft hier de taak zich over te geven aan de vrouw, de baarmoeder. De vrouw is een groot enigma waarin alle letterlijkheid is afgestorven. De vrouw is een beeld van de verheven staat van de heilige na de dood aan zichzelf, als beeld van de vruchtbaarheid. De verzoening van man en vrouw in het paradijs is een metafoor van de mens die de heilige gebondenheid ontvangt, als het ingaan in het nieuwe Jeruzalem in de christelijke mythologie en het ontvangen van de tweeënzeventig vrouwen in het paradijs in de islamitische mythologie. Hiervan is het aardse huwelijk een schaduw. De scheiding is een metafoor van het sterven aan het zelf en aan de valse gebondenheid.

27en zo zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet. 28Zo zijn ook de mannen verplicht hun vrouw lief te hebben als hun eigen lichaam. Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief;

De man die tot de vrouw komt is een metafoor van de man die tot zijn wapen komt. Dit zijn realiteiten binnen de mens zelf, en het wapen is niet onderworpen aan de man, maar de man is onderworpen aan zijn wapen. Zijn wapen leidt hem door de oorlog en onderwijst hem. Dit zijn ook eigenschappen van de Noordse moeder godin, Hel. Het pad tot Haar is de Helvegr. Hel is ook

nauwverbonden aan de godin Hungr, de honger, zonder wie niemand tot Hel kan komen. Het Ragnarok is de openbaring van die plaats, dat de mens tot Hungrheim komt, een groot gebied waar hij eerst door Niflheim, de ijswereld, moet komen tot Myrkheim, de duisternis, en zo op dit pad de godin Hungr te ontmoeten om tot Hel te komen.

29want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar hij voedt het en koestert het, zoals Christus de gemeente, 30omdat wij leden zijn van zijn lichaam. 31Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn.

Hel woont in Helheim, waar de mens na zijn tocht door Hungrheim komt, door de gebieden van Niflheim en Myrkheim. Helheim ligt aan het Nastrond, het lijkenstrand, en is omgeven door Gjöll, de ijsrivier van messen. Helheim zelf is een symbolisch gebied van gifslangen en rivieren van bloed waar men in verdwaalt, als in een labyrint. De troon van Hel is omgeven door een gebied genaamd Ganglati, vertraging, waarin alles vertraagd wordt, zodat Hel onbereikbaar is. Ook wordt zij bewaakt door een hellehond genaamd de Janker. In Ganglati krijgt de mens de ketenen van vertraging, en kan de mens niet meer terug, ook omdat de Janker dat niet toelaat, wat uiteindelijk leidt tot het 'één vlees worden' met de Hel, wat een baarmoeder ervaring in de dood is, waardoor de mens wederomgeboren wordt.

32Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en op de gemeente. 33Intussen ook gij, laat ieder voor zich zijn eigen vrouw zó liefhebben als zichzelf en de vrouw moet ontzag hebben voor haar man.

Hier wordt al aangegeven dat het niet letterlijk is. Het is een geheimenis. De mens moet kiezen tussen de vrouw van de gnosis en de valse vrouw, de naker. De mens komt tot het heilige touw in het boek Jozua, wat Jezus is in het Grieks. Hiervan is het NT een corrupte schaduw. Het ging dus om een boek waarin dit touw was verborgen.

6

1Kinderen, weest uw ouders gehoorzaam in de Here, want dat is recht. 2Eer uw vader en uw moeder – dit is immers het eerste gebod, met een belofte – 3opdat het u welga en gij lang leeft op aarde.

De mens moet terugkeren tot de ware metafoor van de Hel : de baarmoeder.

4En gij, vaders, verbittert uw kinderen niet, maar voedt hen op in de tucht en in de terechtwijzing des Heren.

De tucht moet binnen de perken blijven en mag niet tomeloos worden, want dan treedt gevaarlijke verbittering op.

5Slaven, weest uw heren naar het vlees gehoorzaam met vreze en beven, in eenvoud uws harten, als aan Christus, 6niet met ogendienst, als mensenbehagers, maar door als slaven van Christus de wil Gods van harte te doen, 7en bereidwillig dienstbaar te zijn als aan de Here en niet aan mensen. 8Gij

weet immers, dat een ieder, hetzij slaaf, hetzij vrije, al het goede, dat hij gedaan heeft, van de Here zal terugontvangen.

Het is niet dat de één heerst over de ander. Het zijn dingen binnenin. Ieder mens moet persoonlijk onderscheiden tussen goed en kwaad. Het is niet dat een mens of een god over de mens heerst. Het zijn allemaal delen van de mens zelf. Dit zijn inzichten waar je ook niemand voor kunt bedanken, geen hogere macht of wat dan ook. Je kunt alleen jezelf bedanken.

9En gij, heren, handelt evenzo jegens hen; laat het dreigen na. Gij weet immers, dat hun en uw Heer in de hemelen is, en bij Hem is geen aanzien des persoons.

De aardse bedreigingen zijn valse en corrupte alarmen, schaduwen van de hogere alarmen. Het alarm is een sieraad. Dat is ook de opzet van de tocht door Hungrheim, de honger, om zo te komen tot Hel, want zij draagt de heilige paniek als het ware alarm. De mens moet in het vasten en onthechten, in de afzondering, de heilige paniek ontvangen. Dat is de ware verbrokenheid. Dit wordt ook uitgebeeld door Pan, de Griekse god van de paniek en de wildernis. Dit was oorspronkelijk een godin, de heilige Paniek, maar in de grote religieuze vermannelijking, de patriarchische invasies, werd het verzegeld als zijnde een man. De Heilige Paniek is de climax van de honger, en is de manifestatie van Hel als een alarm, als een automatisch beveiligings-systeem. Het is de climax van het touw, maar Zij leidt tot de ware en eeuwige rust. Alleen Zij kan tot de grotere, ruimere dieptes leiden.

10Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht. 11Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels;

De mens moet leren dat ook de oorlog maar een metafoor is, namelijk van het onderwijzen, leren begrijpen, en het onderwezen worden.

12want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten.

Het gaat niet om het letterlijke, maar dat wat erachter zit als boodschap. De profeet, de brenger van de boodschap, is een metafoor en een schaduw van de voeder van de beesten. Vanwege deze metafoor van de oorlog bestaat de oorlog dus niet letterlijk en is het niet echt, maar een overdracht van informatie, van een school. In diepte is de profeet dus helemaal geen strijder. Daar is hij te zwak voor. Hij is maar een tentslaaf die de beesten moet voederen. Alle dromen van valse grootsheid moeten breken (Jeremia 2:14-15).

13Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden.

Zovelen dromen van een grote bediening, maar waar ze eindigen is tussen de beesten om die te voederen. Hier zien we de innerlijke strijd wanneer iemand het heilige touw en de heilige paniek heeft bereikt. Alle situaties in het leven zijn geconstrueerd door het touw om ons te onderwerpen aan de bron, opdat wij zullen leven. De taak van de mens is om hier mee innerlijk te worstelen, het te toetsen. Dit is in diepte een pieker-proces, als een puzzelspel. De mens moet proberen het juk af te schudden, zodat wanneer de heilige paniek de verbrokenheid brengt het een zuiver werk is en geen mensenwerk. Veel jukken zijn namelijk vleierij en bedrog, waar de mens zich vrijwillig aan over heeft gegeven. De Vreze des Heeren geeft zich niet zomaar vrijwillig over aan wat op hem springt, maar worstelt ermee op Pniël, en brengt elk bedenksel als krijgsgevangene onder de gehoorzaamheid (II Korintiërs 10:5).

14Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid, bekleed met het pantser der gerechtigheid,

De ware oorlog is de terugkeer tot het kruis, stauros in het Grieks, wat een paal is. Hier is waar het touw hangt waarmee de mens wordt omgord, en wat de mens veilig houdt tegen afvalligheid. De ware oorlog is dus de heilige gebondenheid die een verbondenheid is met de waarheid. Dit is geen vage gebondenheid waar je niet voor hoeft te leren. Neen. Het gaat om het gebonden worden in het Woord, de logos, de structuur van de gnosis. Dit is in de ziel. De Logos, het Grieks voor het Woord, verwijst naar Loki, Loko, de Germaanse trickster, die oorspronkelijk een godin was, maar later steeds meer werd vermannelijkt en gedemoniseerd. Loki is de Moeder van Hel. Loki, het Woord, kan alleen maar door Hel, de Heilige Paniek, bereikt worden. De Heilige Paniek draagt het Woord. De mens moet geheel met het Woord omhult worden als een pantser.

15de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes;

Dit is in diepte wat de boodschapper, de profeet, is : Hij moet het voedsel rondbrengen. Dat is ook de diepte van de duistere parabel van de kookpot die aan Jeremia getoond werd. Dat is ook wat het evangelie, euagellion, in de grondtekst betekent : het onderricht op een feest. Zo wordt ook weer duidelijk dat feesten en spijbelen niet samengaan in dat opzicht.

16neemt bij dit alles het schild des geloofs ter hand, waarmede gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven;

Het gaat hier dan om het schild van zekerheden. De zekerheden zijn in het altijd terugkeren tot de stauros, de paal, en altijd in het heilige touw te zijn. Als Jeremia profeteerde, dan was het een vuur in hem wat hij niet kon tegenhouden, zodat hij sprak : 'Het is te sterk geweest. Het heeft mij overmocht.' In die zin was Jeremia een paalslaaf van de gnosis, die dus niets deed zonder aan de paal, het kruis, af te sterven. In de demonologie is Jeremia soms gebonden aan twee palen (wat ook een vorm van stauros is, als twee palen naast elkaar in plaats van gekruisd), tussen twee palen in, als beeld van de werkingen van de dualiteit. Jeremia wordt in de demonologie ook wel Aser genoemd. Als er oorlog is dan is het een metafoor van noodzakelijk onderricht.

17en neemt de helm des heils aan en het zwaard des Geestes, dat is het woord van God.

Hier wordt duidelijk dat de heilige Geest helemaal niet bestaat, maar dat het het Woord is, de logos, oftewel de godin Loki. Er is in die zin dus ook geen daadwerkelijke oorlog, maar een innerlijke strijd van het woord. De doctrine die dan geleerd wordt is om nederig te maken. Hierin wordt de mens getest. Uiteindelijk is het het Woord die tuchtigt. Dit is een baarmoeder sap die het kind vormt. Het Woord is de voeten die tuchtigen en vertrappen. Aan Jeremia werd ook een stok getoond waarmee hij geslagen zou worden. Ook de stok werd het Woord genoemd.

In Jeremia 2:3 komt dit voor als de voedsel-restrictie : "Israël was de Here geheiligd, de eersteling zijner opbrengst; allen die daarvan wilden eten, zouden schuld op zich laden, onheil zou over hen komen, luidt het woord des Heren." De mens moet dus voedsel brengen, maar mag er zelf niet van eten, als het heilig vasten, de heilige honger. Als de mens tot de voedselvoorraad nadert om daar zelf van te eten dan wordt de mens met de stok weggeslagen en met de voeten weggetrapt.

18En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen;

Gebed is slechts een metafoor van voedsel brengen naar de paradijs vrouwen, de amazones, de baarmoeder. Dit is waartoe een mens bestaat : De mens moet alles wat hij heeft weer terugbrengen

naar de bron.

19ook voor mij, dat mij bij het openen van mijn mond het woord geschonken worde, om vrijmoedig het geheimenis van het evangelie bekend te maken,

De mens kan alleen leven door het Woord, wat ontstaat in het afsterven aan het zelf. De mens moet voorzichtig zijn als een slang, als het geboren worden in ijs. Hierin ligt een zekere weg naar het Woord, naar Loki. De slangenmensen waren niet letterlijk half slang, half mens, maar zij hadden hetzelfde mechanisme als de slang, namelijk van voorzichtigheid. In het Eeuwig Evangelie is Rietel de tweede paradijstuin. Eden was de derde. In Rietel hingen bittere vruchten. De mens heeft een bitter medicijn nodig om weer voorzichtig te worden.

20waarvoor ik een gezant ben in ketenen. Dan zal ik daartoe vrijmoedig kunnen optreden, zoals ik behoor te spreken.

Weer wordt de heilige gebondenheid genoemd. In Mexico, in de Azteekse religie, was Quetzequotl de Christus-figuur in de vorm van een vliegende slang. Ook dit wijst terug op de koperen slang in de wildernis, en het touw. Ook in andere culturen kwam de noodzaak van het touw terug, zoals het touw van Ariadne in de Griekse Mythologie die uit labyrinten kon leiden. Ook in de Erina, een heilig boek binnen de Amazone Bijbel wordt het touw gezien als een noodzaak. Omgang met het touw zal het alarm tegen Elias, de Toronto-haaiengeest, doen ontwikkelen. Zo zal het merkteken van Saveer weggewassen worden, en de leer van Calvijn gezuiverd. Calvijn was een piraat die de schatten van de wildernis had geroofd, en die op zijn piratenschip had uitgestald.

21Opdat ook gij van mij moogt weten, hoe het mij gaat, zal Tychikus, mijn geliefde broeder en getrouwe dienaar in de Here, u alles bekendmaken. 22Met dit doel heb ik hem tot u gezonden, dat gij onze omstandigheden zoudt weten en hij uw harten zou vertroosten. 23Vrede zij de broeders en liefde met geloof, van God, de Vader, en van de Here Jezus Christus. 24De genade zij met allen, die onze Here Jezus Christus onvergankelijk liefhebben.

Deze laatste verzen zijn de eindgroet die het boek afsluiten. Ook wordt er een zegen uitgesproken. Er werd een boodschapper gezonden, als een beestenvoeder, ook als de voeder van de paradijsvrouwen, de amazones. Alle wegen leiden naar het heilige touw, zoals ook het Eeuwig Evangelie daarover spreekt. Alleen zo kan het valse touw overwonnen worden. In dit boek zien we de strijd tussen deze twee touwen. De climax van het ware touw brengt uiteindelijk tot het ware Woord, waarin er een strijd is tussen de god Odin en de godin Loki, de logos. Het is de strijd tussen de patriarchie en de matriarchie, tussen de baarmoeder en de opstandige mens. De zegen geldt alleen voor hen die onvergankelijk, dat wil zeggen voor eeuwig, hun ziel hebben geofferd aan het Woord van de Gnosis. Door het touw zijn zij volledig aan zichzelf verloren gegaan, gestorven, zodat zij ook met het touw konden oprijzen. Dit moeizame proces is door de piraten versimpeld tot de waterdoop, maar wijst op veel ingewikkelde reinigings-rituelen in de wildernis. Het valse touw is niet eeuwig en niet diep. Het ware touw is eeuwig en eindeloos diep. Hierin zit dus een groot verschil, wat ook te zien is in de Efeziërs-brief. Het valse touw kan dus ook niet daadwerkelijk reinigen, maar alleen misleiden. Denk aan al die diploma's die mensen elkaar uitreiken en verkopen, terwijl ze eigenlijk niets geleerd hebben.

"Het piratenschip in de mist,
Een eiland met wildernis in de verte,
Oh, zij zwemmen wel, maar komen nooit aan,
Zij dragen het sieraad van de piraat dat hen bindt,
Als een steen aan hun enkel,
Zo zinken zij tot eeuwige dieptes,

Als een oordeel van een kerkvorst,
Voor hen die de nachtmerrie verstaan,
Oh, ontwaak toch mens,
En zet uw mes in het kwaad,
Er is nog zoveel te snijden,
En het is al laat.

Waar de zon ondergaat in het water,
Ver boven het piratenschip,
Waar de mens gebonden lag,
Voor dit geheim leef ik."

Aan het einde van dit demonologisch gedicht, tevens het einde van het demonologisch commentaar en betoog :

Ik groet u,
Calvijn II